

บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ความสามารถในการประพันธ์เพลงเพื่อใช้ในงานสื่อมวลชนของ สง่า อารัมภีร" เป็นการศึกษาวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถในการเป็นนักประพันธ์เพลงและรูปแบบลักษณะผลงาน โดยใช้กรอบแนวคิดวิชาการศึกษาประวัติบุคคลและแนวความคิดทางด้านดนตรี เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการประพันธ์เพลงของสง่า อารัมภีร

การพัฒนาความสามารถสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงของ สง่า อารัมภีร

ในบรรดานักแต่งเพลงเมืองไทยที่มีอยู่ประมาณไม่ถึง 600 คน (จากรายชื่อที่รวบรวมไว้ที่สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย) สง่า อารัมภีร ถือเป็นหนึ่งในนักแต่งเพลงจำนวนไม่มากนักที่ประสบผลสำเร็จในอาชีพนี้ ซึ่งพิสูจน์ได้จากผลงานเพลงที่มีปริมาณจำนวนกว่า 2,000 เพลง ตั้งแต่เริ่มแต่งเพลงแรกในปี พ.ศ. 2485 จนถึงปัจจุบัน รวมถึง 53 ปี ที่อยู่ในวิชาชีพนี้ อีกทั้งในด้านคุณภาพแล้วหลายบทเพลงเป็นที่นิยมและรู้จักของประชาชนอย่างต่อเนื่อง มาเป็นระยะเวลานานนับเป็นบทเพลงอมตะได้ คือ เป็นบทเพลงที่มีความไพเราะและความหมายที่ลึกซึ้งกินใจ สามารถโน้มน้าวผู้ฟังให้คล้อยตามได้เป็นอย่างดี อาทิ เพลงน้ำตาแสงได้ , คืนหนึ่ง , กฤษตรี , เจ้าพระยา , หนึ่งนาร้อย , ระฆังใจ ฯลฯ ซึ่งมีโชันักแต่งเพลงทั้งหมด จะสามารถประสบความสำเร็จในระดับนี้ได้ทุกคน อีกทั้งผลงานส่วนใหญ่เป็นที่ยอมรับในหมู่ของนักฟังเพลงและศิลปินในวงการเดียวกัน

จากการวิจัยพบว่า สง่า อารัมภีร นั้นเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความรู้ความสามารถหลากหลายอยู่ในตัว ไม่เพียงแต่ประพันธ์ทำนองได้เพราะนำฟังเท่านั้น ด้านคำร้องก็สามารถประพันธ์ได้อย่างงดงามสละสลวยไม่แพ้กวี นอกจากนั้นยังมีความสามารถในการขับร้อง , แยกเสียงประสาน , ควบคุมวงดนตรี อีกทั้งมีสายตาแหลมคมในการสรรหาและคัดเลือกนักร้องที่

เหมาะสมมาร้องเพลงที่ตนเองแต่งขึ้น จึงทำให้บทเพลงนั้นประสบความสำเร็จ และได้ส่งเสริมนักร้องจำนวนมากให้มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศ อาทิ สุเทพ วงศ์กำแหง , ชรินทร์ นันทนาคร , ชานินทร์ อินทรเทพ และการที่เป็นบุคคลที่มีความสามารถรอบตัว จึงทำให้สามารถทำงานเพลงได้อย่างครบวงจรในบุคคลเดียว ซึ่งนักประพันธ์เพลงหลายคนไม่อาจทำได้ อาทิ แต่งเนื้อพร้อมทำนองเพลง , แยกเสียงประสาน , เขียนโน้ตเพลง , ควบคุมวงดนตรี , เลือกสรรนักร้อง ฯลฯ ดังนั้นจึงทำให้ผลงานเพลงที่แต่งนั้นมีความสมบูรณ์ไพเราะและสื่อถึงความหมายอารมณ์ จินตนาการของผู้แต่งถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟังได้อย่างดีที่สุดอย่างที่ใครจะลอกเลียนแบบได้

นอกจากนี้ สง่า อารัมภีร ถือเป็นบุคคลที่มีคุณูปการแก่วงการเพลงอย่างมากมาช้านานคือเป็นผู้หนึ่งที่สืบสาน พัฒนาเพลงไทยสากลจากยุคอดีต กล่าวคือสามารถนำเพลงไทยเดิมและไทยสากลมาประสานกันได้อย่างกลมกลืนสืบทอดวรรณกรรมเพลงไทยให้ยืนยงต่อมาในยุคสมัยปัจจุบัน อีกทั้งเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสมาคมนักแต่งเพลง สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิง เพื่อช่วยยกระดับของศิลปินให้มีฐานะทัดเทียมกับอาชีพอื่นในสังคม รวมทั้งรักษาผลประโยชน์ของศิลปินเพลงไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ในด้านสังคมได้อุทิศตนทำประโยชน์โดยเป็นที่ปรึกษาคณะไทยช่วยไทย ชมรมกล่อมขวัญผู้ปฏิบัติราชการชายแดน ชมรมมิตรมวลชน-มิตรสงเคราะห์ เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบความทุกข์ยากสิ่งต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาถือเป็นคุณูปการที่ สง่า อารัมภีร ได้ทำให้สังคมและบุคคลในวงการที่เขาได้ถือปฏิบัติมาจนทุกวันนี้

แต่กว่าที่ สง่า อารัมภีร จะก้าวมาถึงจุดของการเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถและประสบความสำเร็จนั้น เขาได้มีการสั่งสมประสบการณ์คนครีมาโดยตลอดตั้งแต่วัยเด็ก และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากการเรียนรู้ดนตรี ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติโดยมีผู้สอนและเรียนด้วยตนเอง มีการฝึกฝนทักษะที่สำคัญ อันเป็นขั้นตอนในการพัฒนาเพื่อไปสู่การเป็นนักประพันธ์เพลง คือ

1. ปัจจัยในส่วนของตนเอง คือ

การที่ฝึกและพัฒนาทักษะต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ การฟัง , ร้อง , เล่น และสร้างสรรค์ทั้ง 4 ประการนี้เป็นทักษะสำคัญที่พัฒนาไปสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงของ สง่า อารัมภีร์ ในเวลาต่อมา ซึ่งมีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกมาอธิบายการพัฒนาความสามารถ เช่น สภาพแวดล้อม , การเลี้ยงดู , การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถทางดนตรี ประสบการณ์ ภูมิหลัง อุดมการณ์ ทักษะคิด การเมือง วัฒนธรรม การที่จะเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถได้นั้นจะต้องมีพื้นฐานมาจากความสนใจการเรียนรู้และหัดฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันยาวนานอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นนักประพันธ์เพลงนั้น มีดังนี้

- เป็นผู้ที่รักดนตรีด้วยจริงใจ
- มีความรู้เข้าใจดนตรีและภาษาอย่างลึกซึ้ง
- มีความจำและสมาธิดี
- มีความขยันหมั่นเพียร มุ่งมั่นมานะพยายาม
- มีความฉลาดเฉลียวไหวพริบดี
- มีใตตประสาทดี
- เป็นคนช่างสังเกตมีจินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- เป็นผู้มีความถนัดทางธรรมชาติ
- เป็นผู้มีความอ่อนไหว
- เป็นผู้ฟังที่ดี

จากการศึกษาพบว่า สง่า อารัมภีร์ มีคุณสมบัติครบถ้วนและเหมาะสมสำหรับการเป็นนักประพันธ์ดังที่กล่าวมา

2. ปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการเป็นนักประพันธ์เพลงของช่าง อารัมภีร
มืออยู่ 5 ประการคือ

2.1 ปัจจัยซึ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนดนตรี

คืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ร่ายล้อมไปด้วยเสียงดนตรี และนักดนตรี ตั้งแต่เด็กทำให้ย่อม
ได้รับอิทธิพลทางดนตรีมากกว่าผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากดนตรี สภาพแวดล้อมดังกล่าว
สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1.1 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้แสวงหา เช่น การมีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณ แหล่ง
รวมของบรรดานักดนตรีต่าง ๆ

2.1.2 สิ่งแวดล้อมที่แสวงหา เช่น การขอมาเรียนดนตรีเพื่อมาอยู่ในสิ่งแวดล้อม
ที่เหมาะสมกับการเรียนดนตรี

2.2 คุณสมบัติส่วนตัวที่เหมาะสมกับการเรียนดนตรี ได้แก่

- เกี่ยวกับทักษะความสามารถ เช่น ความจำ , ความถนัด , สติปัญญา ฯลฯ
- ความพร้อมของร่างกาย
- ความรักความชอบในดนตรี

ฯลฯ

2.3 โอกาสในการเรียนดนตรี แบ่งเป็น 2 ทาง คือ

2.3.1 กระบวนการเรียนดนตรีที่เป็นระบบ

2.3.2 กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.4 การมีโอกาสในประสบการณ์ทางดนตรี 4 บทบาท คือ

2.4.1 การฟัง

2.4.2 การร้อง

2.4.3 การเต้น

2.4.4 การสร้างสรรค์

2.5 การมีโอกาทำงานในวิชาชีพทางด้านดนตรีมาตลอดชีวิต

เมื่อนำปัจจัยทั้ง 2 อย่างนี้มาประกอบกัน ทำให้ สง่า อารัมภีร พัฒนามาสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถหลากหลายรวมอยู่ในบุคคลเดียว ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบที่นักประพันธ์เพลงหลาย ๆ คนไม่มี ดังนี้ ผลงานที่สร้างสรรค์ออกมาจึงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

อย่างไรก็ตามดังที่กล่าวแล้วว่า สง่า อารัมภีร เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในจำนวนหลายร้อยคนที่นำมาศึกษา จึงมิใช่นักประพันธ์เพลงทุกคนจะมีปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ เหมือนกัน บางท่านอาจจะมีปัจจัยแวดล้อมที่เอื้ออำนวยซึ่งเป็นเพียงเงื่อนไขเท่านั้น แต่หลายคนไม่มี นอกจากปัจจัยแวดล้อมแล้วยังต้องมีคุณสมบัติส่วนตัวเข้ามาเสริม ประกอบกับการเรียนรู้ดนตรีทั้งที่เป็นระบบและนอกระบบ มีประสบการณ์ดนตรีใน 4 บทบาท คือ การฟัง การร้อง การเล่น และการสร้างสรรค์ อีกทั้งการได้ทำงานในด้านดนตรี ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เขากลายเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถและประสบผลสำเร็จในระดับแถวหน้า

ผลจากการศึกษาประวัติของ สง่า อารัมภีร ในครั้งนี้ ทำให้ได้เห็นถึงพัฒนาการในแต่ละขั้นตอนของชีวิตที่มีส่วนสัมพันธ์ต่อความสามารถในด้านดนตรีของ สง่า อารัมภีร ซึ่งถือเป็นหลักการที่สามารถนำไปเป็นแบบอย่างและปรับใช้กับบุคคลที่ต้องการเข้ามาสู่อาชีพนี้ได้ในระดับหนึ่ง

ผลงานเพลงของ สง่า อารัมภีร

จากการที่ สง่า อารัมภีร เป็นผู้หนึ่งที่สืบสานการพัฒนาเพลงไทยสากลจากยุคอดีต ให้ดำเนินต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยการนำทำนองเพลงไทยเดิมมาผสมผสานและประยุกต์ใช้กับดนตรีสากลได้อย่างกลมกลืน ทำให้รูปแบบเพลงไทยสากลที่ สง่า อารัมภีร ประพันธ์นั้น จะมีลักษณะ ทำนอง , ภาษา , ลีลาการร้อง เป็นแบบไทย ๆ แต่ใช้จังหวะและแต่งตามโน้ตสากล ซึ่งเป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในบทเพลงของ สง่า อารัมภีร โดยเขาได้ยึดแบบอย่างมาจากบรมครูหลายท่าน อาทิ พรานบุรุษ , พระเจนดุริยางค์ , ขุนวิจิตรมาตรา ฯลฯ นำมา

ประยุกต์ใช้จนเป็นแบบของตนเอง ซึ่งผลงานของ สง่า อารัมภีร์ จะได้รับอิทธิพลมาจากเพลงประกอบละครในสมัยก่อนเพราะใช้รูปแบบมาจากเพลงประกอบละครร้องของพรานบูรพ์ ประกอบกับได้ศึกษาคณตรีสากลจึงทำให้ผลงานของ สง่า อารัมภีร์ มีการผสมผสานระหว่างเพลงไทยกับเพลงสากลอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ก็มีควมไพเราะอ่อนหวานกลมกลืนเข้าได้กับรสนิยมคนไทย ทำให้บทเพลงของ สง่า อารัมภีร์ เป็นที่ถูกใจและได้รับความนิยมจนหลายบทเพลงได้กลายเป็นบทเพลงอมตะที่น่ากลับมาร้องมาทำใหม่กันอยู่เสมอจนกระทั่งปัจจุบันนี้ และจากผลงานจะสังเกตว่าแนวทำนองเพลงของ สง่า อารัมภีร์ นั้น จากเริ่มแรกจนถึงปัจจุบันนี้ แนวทำนองอันเป็นรูปลักษณะของเพลงไทยสากลในบทเพลงของ สง่า อารัมภีร์ แทบจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเอกลักษณ์ดั้งเดิมไปแม้แต่น้อยยังคงด้วยการใช้สเกล 5 เสียง (Pentatonic scale) มี 7 เสียงในบางบทเพลง ประโยคของเพลง ยังเป็นแบบ 4 ประโยค (AABA) เป็นส่วนมาก

และในจำนวนมากมาหลายบทเพลงที่ สง่า อารัมภีร์ ได้ประพันธ์ขึ้นมานั้น มีหลายบทเพลง ที่สามารถนับได้ว่าเป็นเพลงอมตะตามองค์ประกอบในทัศนะของศิลปินคือ

- ทำนองมีความไพเราะ มีลักษณะสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ สามารถโน้มน้าวจิตใจของผู้ฟังให้คล้อยตามได้เป็นอย่างดี

- จังหวะถูกต้องไม่คิดเพี้ยน

- เมื่อร้องมีเนื้อหาสาระดี มีความหมายและมีความไพเราะในเชิงฉันทลักษณ์การร้องนั้นก็จะต้องร้องให้ถูกต้อง ชัดเจนมีพลังและไม่เพี้ยน รวมทั้งสามารถสร้างอารมณ์ให้ผู้ฟังคล้อยตามได้

- เรียบเรียงเสียงประสานสอดคล้องกลมกลืนและสามารถสร้างอารมณ์ให้แก่ผู้ฟังได้

- เป็นบทเพลงที่ฟังแล้วให้ความไพเราะซาบซึ้งได้ทุกยุคสมัย

เพลงของ สง่า อารัมภีร์ ที่เข้าลักษณะทั้ง 5 ข้อมี อาทิ เช่น น้ำตาแสงใต้ ,หนึ่งในร้อย ,ดวงใจ , มนต์รักดอกคำใต้ , ระฆังทอง , เจ้าพระยา , ดินหนึ่ง , เรือนแพ และอีกมากมาย

หลายเพลง ที่ปัจจุบันยังนำมาขับร้องกันใหม่ ซึ่งยืนยันให้เห็นถึงคุณค่าและความเป็นอมตะของ บทเพลงได้เป็นอย่างดี

จะเห็นว่า สง่า อารัมภีร เป็นหนึ่งในกระแสน้ำที่สืบต่อการพัฒนาด้านเพลงไทยสากล โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วเป็นสิ่งช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริม ซึ่งยังมีอีกหลาย ท่านที่เป็นส่วนหนึ่งของกระแสน้ำนี้ อาทิ เอื้อ สุนทรสนาน ,สมาน นภายน,ชาติ อินทรวิจิตร , แก้ว , อัจฉริยะกุล ฯลฯ ทำให้เพลงไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากธรรมชาติของ ศิลปะนั้นมีขอบเขตเป็นช่วงเป็นยุคสมัย ดังนั้นศิลปะทุกอย่างจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ดำรง อยู่ตามกาลเวลาดังเช่นบทเพลงก็เหมือนกัน อาจจะต้องปรับเปลี่ยนไปบ้างเพื่อให้เข้ายุคสมัยแต่ถึง อย่างไม่ไร หากผลงานนั้นมีคุณค่าอยู่ในตัวแล้ว แน่แน่นอนว่ากาลเวลาที่ไม่สามารถทำลายคุณค่าและ ความไพเราะของบทเพลงนั้นลงได้ เหมือนอย่างบทเพลงหลาย ๆ บทเพลงของสง่า อารัมภีร ที่ ยังคงความไพเราะอ่อนหวานไม่ว่าจะฟังเมื่อใด หรือนำกลับมาทำใหม่ก็ยังคงคุณค่าของบทเพลง อย่างไม่เสื่อมคลาย

ตลอดระยะเวลา 53 ปี ของการทำงานในอาชีพนักแต่งเพลงของ สง่า อารัมภีร นั้นได้ ประพันธ์เพลงสำหรับใช้ในทุกสื่อ ได้แก่ เพลงประกอบละครเวที เพลงประกอบภาพยนตร์ เพลงประกอบละครโทรทัศน์ และเพลงขับร้องทั่วไป ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นมาจาก จินตนาการและแรงบันดาลใจที่ได้มาจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตรวมถึงงานอดิเรกที่ทำเป็น ประจำ เช่น การอ่านหนังสือ ท่องเที่ยว ฯลฯ ก็มีสัมพันธ์กับการสร้างสรรค์ผลงาน ประกอบกับผลงานได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ ภาพยนตร์ , วิทยุ , โทรทัศน์ , ทำให้ เป็นที่รู้จักของประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะบทเพลงที่ใช้ประกอบละครหรือภาพยนตร์นั้น จะ ยังคงหมุนเวียนกลับมาได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในทุกยุคสมัยตราบเท่าที่ละครหรือภาพยนตร์ นั้นยังได้กลับมาทำซ้ำใหม่และได้รับความนิยมอย่างไม่เสื่อมคลาย อาทิ เพลงวนาสวาท จากภาพ ยนตร์ เรื่อง วนาลี เพลงเกียรติศักดิ์ทหารเสือ จากละครเรื่อง เกียรติศักดิ์ทหารเสือ , เพลงหนี รัก จากภาพยนตร์เรื่อง รักเฮย เพลงดวงใจ จากภาพยนตร์เรื่อง เพชรตัดเพชร เป็นต้น แสดง

ให้เห็นความสามารถและศักยภาพในการสร้างสรรค์บทเพลงในแต่ละประเภทที่แตกต่างกันออกไป โดยใช้วิธีการแต่งเพลงเมื่อได้นำไปเทียบกับทฤษฎีการแต่งเพลงแล้ว ปรากฏว่า สง่า อารัมภีร์ ได้ใช้วิธีการแต่งเพลงครบทุกรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ คือ

1. การเขียนทำนองก่อนแล้วใส่เนื้อร้องภายหลัง
2. แต่งเนื้อร้องก่อนแต่งทำนองภายหลัง
3. แต่งทำนองและคำร้องพร้อม ๆ กัน
4. เลือกบทกวีที่ไพเราะมาใส่ทำนอง วิธีนี้เป็นวิธีที่ สง่า อารัมภีร์ ชอบแต่งมากที่สุด

ส่วนรูปแบบผลงานของ สง่า อารัมภีร์ ส่วนใหญ่ มีรูปแบบคล้ายและเหมือนกลอนสุภาพ กาพย์ยานี 11 และกลอนหก วิธีการแต่งจะเน้นคำสัมผัสไม่จำกัดจำนวนคำ

การเลือกใช้คำในบทเพลงนั้น เป็นศิลปะเฉพาะตัวของผู้แต่งแต่ละคนบทเพลงของ สง่า อารัมภีร์ ได้รับการยอมรับว่ามีการใช้คำที่ทำให้เกิดอารมณ์สที่มีคุณภาพทางวรรณศิลป์ ได้แก่ การใช้วิธีซ้ำคำ การใช้วิธีสรค้ำ การหลากคำ และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ

นอกจากนี้ยังมีความสามารถเลือกสรรคำเพื่อสื่อความหมายให้กลมกลืนจังหวะทำนองได้อย่างดี ซึ่ง สง่า อารัมภีร์ สามารถใช้คำได้อย่างไพเราะเหมาะสม ทำให้ผู้ฟังเกิดภาพและเข้าใจในเนื้อหาด้วยคำภาษาในบทเพลง อันทำให้เกิดความสะเทือนอารมณ์คล้ายคลึงตามลีลาการใช้ภาษาด้วยคำที่ สง่า อารัมภีร์ ด่าทอออกมา ซึ่งความสามารถในด้านนี้ของ สง่า อารัมภีร์ มาจากการได้รับการศึกษาในวัยเด็กจากการเรียนในระบบและนอกระบบ การได้รับการปลูกฝังให้รักการอ่านจากมารดาบุญธรรม ทำให้คิดตัวและทำเป็นประจำจนกระทั่งทุกวันนี้ อันเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะในด้านภาษามากขึ้นเป็นลำดับ

ส่วนขีดจำกัดในการสร้างผลงานของ สง่า อารัมภีร พบว่า มีทั้ง

- รสนิยม ในการเลือกแต่งเพลงในแนวของตนเอง ที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับระบบธุรกิจได้
- อายุ ที่มากขึ้น
- ระบบธุรกิจที่เอารัดเอาเปรียบ
- เวลาที่เร่งรีบและมีจำกัดในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะระบบธุรกิจเพลงที่เข้ามามีบทบาทในการผลิตผลงาน ซึ่งสวนทางกับการทำงานของสง่า อารัมภีร ที่ต้องใช้เวลาและความประณีตในการสร้างสรรค์งานคุณภาพอีกทั้งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบธุรกิจลักษณะนี้ได้
- ค่านิยมของกลุ่มผู้ฟังในปัจจุบันที่เปลี่ยนไป และเป็นค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกับแนวเพลงของสง่า อารัมภีร

ทั้งหมดนี้เป็นขีดจำกัดในการสร้างผลงาน ซึ่งทำให้ผลงานเพลงใหม่ ๆ ของ สง่า อารัมภีร ในปัจจุบันลดน้อยลงไปหรือแทบจะไม่มีเลยที่ออกเผยแพร่สู่สาธารณชนเหมือนเช่นในอดีต

อนาคตของนักประพันธ์เพลงไทย

จากผลการวิเคราะห์เรื่องบทบาทของระบบธุรกิจเพลงไทยต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลงของ สมกมล ติณปิษฐ์ ทำให้เห็นถึงผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงของวงการเพลงไทย ที่ส่งผลโดยตรงต่อการการสร้างสรรค์ผลงานของนักประพันธ์ รวมถึงหนทางในอาชีพนักประพันธ์เพลงว่าจะเป็นอย่างไรในอนาคต ซึ่งจากการที่ธุรกิจเพลงไทยสากล ได้ถือกำเนิดขึ้น ตามกระแสความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งได้เปลี่ยนจากกลุ่มผู้ใหญ่มาเป็นกลุ่มวัยรุ่น เพลงไทยสากลกลายเป็นเพลงของวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่มีการแข่งขันทั้งในส่วนของการพัฒนารูปแบบ และเนื้อหาของเพลงให้ถูกใจกลุ่มเป้าหมาย กลยุทธ์ทางการตลาดได้ถูกคิดค้นขึ้นและนำมาใช้ทุกรูปแบบ เพื่อให้การจำหน่ายดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สุนทรียภาพของเพลงไทยสากล ซึ่งเป็นศิลปะลดน้อยลงไปเนื่องจากต้องแข่งขันกันเพื่อผลทางธุรกิจ ผลงานที่ออกมามีลักษณะไม่แตกต่าง

กันมากนักและบางครั้งขาดความประณีตละเอียดอ่อน ลักษณะธุรกิจเช่นนี้ ทำให้ปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาแก่นักประพันธ์เพลงอย่างสง่า อารัมภีร์ ที่สร้างสรรค์ผลงานเพื่อศิลปะและไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบธุรกิจเพลงในลักษณะปัจจุบันที่เร่งรีบผลิตผลงาน ผลงานจึงขาดคุณภาพและความประณีตในการประพันธ์ ทำให้ปัจจุบันมีนักประพันธ์เพลงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อตอบสนองธุรกิจเทปเพลงไทยสากลที่เป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้อย่างมหาศาลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ เจ้าของค่ายเทป , นักร้อง , นักดนตรี , นักแต่งเพลง ฯลฯ จึงทำให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ คำนึงถึงผลประโยชน์เป็นหลักจนลืมนึกถึงคุณภาพของผลงาน ทำให้วงการเพลงไทยสากลไม่พัฒนาเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับในอดีต โดยเฉพาะในส่วนของนักประพันธ์เพลงปัจจุบัน แทนจะกล่าวว่าขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ทำให้ผลงานที่ออกมาในปัจจุบันเป็นบทเพลงที่ขาดความเป็นศิลปะ ในแง่เนื้อหาสาระของบทเพลงแล้วเมื่อเทียบกับสมัยก่อนจะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน เนื้อร้องที่แต่งออกมาขาดความไพเราะของคำสัมผัสและความหมายไม่คล้องจองกันเท่าที่ควร อีกทั้งไม่ค่อยสอดคล้องและกลมกลืนกับทำนองมีลักษณะซ้ำไปซ้ำมา บางครั้งไม่ค่อยมีเนื้อหาสาระฟังแล้วไม่ก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึก แต่เพลงเหล่านี้สามารถขายได้เพราะตรงกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้ทำให้นักแต่งเพลงที่มีความสามารถและทำงานเพื่อศิลปะจึงเกิดความท้อแท้เพราะไม่มีใครเห็นค่าความสำคัญ ก็จะหายไปจากวงการและที่ยังอยู่ก็จะเหลือแต่นักประพันธ์เพลงผู้ทำงานเพื่อผลประโยชน์หรือจำเป็นต้องทำเพื่อเลี้ยงชีพไม่สามารถแสดงศักยภาพที่มีอยู่ออกมาได้เพราะติดที่ระบบธุรกิจ ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อสง่า อารัมภีร์และนักประพันธ์เพลงคนอื่นๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่เข้าไม่ได้กับระบบธุรกิจเพลงและต้องการสร้างสรรค์งานเพื่อศิลปะ เพราะจะไม่มีผู้ว่าจ้างสาเหตุมาจากระบบธุรกิจเพลงที่เป็นตัวกำหนดผลงานและคุณภาพของนักประพันธ์เพลง ปัญหาคือต่อไปวงการเพลงไทยสากลจะขาดแคลนนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถและทำงานเพื่อพัฒนาวงการอย่างจริงจัง จะมีแต่พวกฉาบฉวยที่หวังจะมากอบโกยและหาผลประโยชน์จากวงการนี้ก็จะทำให้มาตรฐานของเพลงไทยสากลขาดคุณภาพ โดยเฉพาะในแง่ของเนื้อหาสาระที่ไม่ได้พัฒนาเท่าที่ควรประกอบกับผู้ฟังยังต้องการฟังเพลงที่ฟังง่าย ๆ เป็นเพลงที่เปิดทุกวันจนคุ้นเคยกับสไตล์ประเภทมากกว่าต้องการฟังเพลงที่มีคุณภาพ

ค่าทางศิลปะซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญในการกำหนดผลงานและคุณภาพของนักประพันธ์เพลงว่าจะออกมาในลักษณะใด

สังเกตได้ว่านักประพันธ์เพลงส่วนใหญ่ตั้งแต่เข้าสู่ระบบธุรกิจไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงาน หรือมีบทเพลงที่โดดเด่นมีคุณค่าเป็นอมตะเหมือนอย่างในอดีตดังเช่น สง่า อารัมภกรได้เสีย ถ้าจะมีก็เพียงในจำนวนที่นับได้เท่านั้น อาทิ เพลงหนึ่งมิดริชดโกล์ ของอัสนี- วสันต์ โชติกุล เป็นต้น ซึ่งถือเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับในสมัยก่อน

ดังนั้นอนาคตของนักประพันธ์เพลงของไทยจึงควรจะได้รับการดูแลและพัฒนาให้มากขึ้น ตามยุคสมัยทั้งในด้านความรู้ความสามารถทางดนตรีและภาษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นักประพันธ์เพลงที่ดีจะขาดเสียไม่ได้ อีกทั้งควรยกระดับนักประพันธ์เพลงให้เป็นที่รู้จักของประชาชนให้มากขึ้น เพื่อทำให้มีกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากนี้นักประพันธ์เพลงเองควรมีจริยบรรณและสามัญสำนึกในการประพันธ์เพลงให้มีคุณภาพและช่วยพัฒนาสังคม มิใช่แต่งเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจจนละเลยความสำคัญของดนตรีที่ว่าเป็นเครื่องช่วยกล่อมเกลาคจิตใจของมนุษย์ให้สูงขึ้น ซึ่งในฐานะของผู้สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะแล้ว ศิลปินควรมี "ความเป็นศิลปิน" มากกว่า "ความเป็นนักธุรกิจ" เพราะทั้ง 2 สิ่งนี้ไม่สามารถไปควบคู่กันได้ดังคำกล่าวของศาสตราจารย์พระเจนศรัยวงศ์ในหนังสือ วันรำลึกถึงครูเพลงผู้ให้กำเนิดวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยสากล ครั้งที่ 2 . 2526. ว่า

"ศิลปะการดนตรี ถ้าไม่มีผู้เอื้อเพื่อสนับสนุนจะเจริญได้ยาก ยิ่งมีการค้าเข้าแทรกแล้ว ความเจริญจะลดลง เสื่อมลง"

ดังนั้นหากศิลปินนักประพันธ์เพลงตระหนักถึงวิชาชีพของตนอย่างแท้จริงแล้วเชื่อแน่ว่าผลงานเพลงที่ออกมา นั้น จะช่วยยกระดับและพัฒนามาตรฐานของเพลงไทยสากลให้ก้าวหน้ามากกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ซึ่งผลงานเพลงยังคงเป็น "สินค้า" มากกว่า "ศิลปะ"

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดทั้งในด้านเวลา ข้อมูลทางด้านบุคคล และที่สำคัญในส่วนข้อมูลทางด้านดนตรี ที่ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์ได้อย่างลึกซึ้งเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีความรู้ทางด้านดนตรีเพียงพอ

นอกจากนี้ในส่วนข้อมูลทางด้านบุคคล เนื่องจากบุคคลที่ให้สัมภาษณ์นั้นมีลักษณะพิเศษคือมีความเป็นศิลปินสูงประกอบกับมีวัยค่อนข้างมากทำให้บางครั้งผู้วิจัยไม่สามารถที่สื่อสารได้ตรงประเด็นตามที่ต้องการซึ่งเป็นอุปสรรคในการตีความข้อมูล จึงทำให้ข้อมูลบางช่วงไม่ละเอียดเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในงานวิจัยครั้งนี้ ถ้ามีการศึกษาในส่วนขององค์ประกอบดนตรี อันประกอบไปด้วย จังหวะ ทำนอง รูปแบบ ลีลา ลักษณะเสียง เสียงประสานให้ลึกซึ้ง และรวมถึงวิเคราะห์ในด้านผู้รับสารประกอบด้วย ก็จะทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ มีความละเอียดลึกซึ้ง และทำให้เข้าใจถึงลักษณะของบทเพลงว่ามีรูปแบบลักษณะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างไร เพื่อช่วยอธิบายการเปลี่ยนแปลงของบุคคลให้ดียิ่งขึ้นกว่านี้ และในส่วนของผลงานที่นำมาทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ นั้นมุ่งเน้นเกี่ยวกับด้านผลงานเพลงเป็นสำคัญ งานในด้านการเขียนจึงไม่ได้ทำการศึกษา

ดังนั้นผู้ที่สนใจในงานเขียนของสง่า อารัมภีร สามารถที่จะศึกษาวิเคราะห์ในงานด้านนี้ได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้การศึกษาประวัติศาสตร์และผลงานของ สง่า อารัมภีร ครบสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น